

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
Najstarejši
slovenski dnevnik
v Ohio
★
Oglaš v tem listu
so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
The Oldest
Slovene Daily
in Ohio
★
Best Advertising
Medium

XXVIII.—LETO XXVIII.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK) JUNE 25, 1945

ŠTEVILKA (NUMBER) 147

Konferenca Združenih narodov dovršila svoje delo

markacijska
v Julijski
rajini določena

Belgradu je bil
podpisani sporazum,
ki je določil natančno
linijo med jugoslovansko
in anglo-ameriško zono

Trst 21. junija. — Britsko-ameriške in jugoslovanske avtoritete so podpisale sporazum o razdelitvi Julijske Krajine predvojne ozemlja severno-jugovzhodne Italije. Na podlagi sporazuma pride Trst v britske in ameriške roke.

Sporazum je začrtal takozvano modro linijo za administrativne namene. Britske in ameriške čete bodo okupirale ozemlje na zapadni strani te linije, jugoslovanske pa na vzhodni strani. Vsa Julijska Krajina pripadla sistem skupnega poverništva, ki bo trajalo do končnega odločitve na mirovni konferenci.

Markacijska črta se vleče od stare avstrijske meje na severu do točke, ki leži štiri milje južno od Trsta ob Miljskem jeziku. Gorica, Rihenberg, Sv. Kobarid in Pola, mornarska baza na južni konici Istrskega polotoka, so v zoni britsko-ameriške okupacije.

Zvezniška okupacijska sila vključevala tudi dva tisoč jugoslovanskih vojakov, ki pa bodo udeleženi v okupaciji Gorice. Glavna jugoslovanska sila bo koncentrirana na ozemlju pri Trzinu, 12 milj severozapadno od Trsta.

Sporazum je bil podpisan v Belgradu. V imenu zavezničev je podpisal general W. D. Morgan, šef štaba britske vojske, in general Alexander, poveljnik zavezniških sil v Sredozemlju. V imenu Jugoslavije pa general Jovanović, šef štaba maršala Tita.

Glavni zavezniški stan je nastal, da so bili drugi vojaški problemi rešeni s podpisom sporazuma. V Slovenec odbor za Koroško LONDON, 21. junija. — Britska vojaška vlada na Koroškem je ustanovila ustanovitev posebnega odbora dvanajstih članov. Člani odbora bodo dajali naravnostne odgovore na vprašanja, ki jih bodo postavili britski avtoriteti o zadevah civilne administracije, pravi naznanilo. "Koroško ljudstvo je pozdravilo ustanovitev odbora kot prvi korak k vzpostavitvi neodvisne in demokratične Avstrije."

Drugo naznanilo omenja reševanje poštnega prometa v nemškem obsegu med Veliko Britanijo in Jugoslavijo. Ubit pri delu Od elektrike je bil ubit pri delu 54-letni John H. Chaput, stanoval na 6812 Bayliss Ave., ki je bil zaposlen v municijski tovarni Plum Brooks ordnance Sandusky, Ohio. Pokojni zapustil je ženo in enega sina.

Parada zmage v Moskvi; Hitlerjeva osebna zastava vržena v cestni kanal

MOSKVA, 24. junija. — Danes se je vršila tukaj ogromna parada zmage, tekom katere je bila Hitlerjeva osebna svastika vlečena po tlaku moskovskih ulic in vržena v cestni kanal. Maršal Georgij K. Žukov je imel ob tej priliki govor, v katerem je izjavil, da je Rdeča vojska najmočnejša armada na svetu, potem pa je posvaril, da Rusija ne sme zapasti "napuhu in brezbriznosti."

"Po štirih letih ljutih bojov smo se zopet vrnili v dobo mirnega razvoja," je izjavil maršal, ki je zavzel Berlin in vodil obrambo Moskve.

"Sovjetska država je izšla iz silne borbe celo jačša, in Rdeča vojska je najmodernejša in najmočnejša armada na svetu. Toda za nas sovsjetske narode se ne spodobijo, da bi vsled tega postali domišljavi ali brezbrizni."

"V bodočnosti moramo jačiti gospodarsko moč naše dežele, neumorno izpopolnjevati našo vojaško spretnost, proučevati obilne izkušnje, pridobljene v vojni za obrambo domovine, in razvijati našo vojaško znanost."

Žukov je ostal tekom govora poleg maršala Stalina vrhu marmorne rdečice marmornja. Izjavil je, da je zmaga nad Nemčijo zrastle iz moči socialističnega režima in ker je narod vodil k zmagi "naš veliki vodja in

Nemška vojna industrija se mora totalno uničiti, ako se hoče svetu zajamčiti mir

WASHINGTON, D. C. — Bernard M. Baruch je danes nujno priporočal, da Združeni narodi enkrat in za vselej zlomijo nemško industrijsko premoč nad Evropo kot edino sredstvo, da se zajamči mir in prepreči, da bi Nemci še kdaj ogrozili narode sveta.

Sloviti finančnik, ki je bil svetovalec predsednika Roosevelta in drugih ameriških predsednikov, je svoje priporočilo podal pred senatnim vojaškim odsekom. Rekel je, da ako se Združeni narodi zedinijo glede tega vprašanja, ni dvoma, da bo lahko dosežen sporazum z Rusijo, katere poglavitna skrb je, da se zavaruje pred novim napadom od strani Nemčije.

Gospodarska oslabeitev Nemčije ne zadostuje Baruch je izjavil, da ni dovolj, ako Združeni narodi zahtevajo samo gospodarsko oslabeitev Nemčije, temveč potrebno je, da se osvoji program za uničenje specifičnih industrij, ki bi mogle služiti vojni produkciji, tako da bodo vsi narodi, ki bodo kontrolirali okupirano Nemčijo, razumeli, da so sprejeli eden in isti program.

"Vpašanje, ali bodo z Nemčijo postopali 'trdo' ali 'mekho,' je brez pomena," je izjavil Baruch. "Poglavitno je to, da vojna neha biti poglavitni posel Nemčije."

Enoten program bo pomagal Sovjetski uniji "Rusiji lahko pokažemo, kako lahko postane tako močna, da se ji ne bo treba nikdar več bati Nemčije," je izjavil Baruch. "In to na tak način, da bo lahko zmanjšala svoje vojaške izdatke in razpolagala z zadostnimi sredstvi za izboljšanje življenja

POIZKUS ZA KONČANJE STAVKE PRI GOODYEAR CO. SE IZJALOVIL

WASHINGTON, 24. junija. — Voditelji unije United Rubber Workers of America No. 2, ki spadajo pod CIO, so danes izjavili pred člani vladnega delavskega odbora, da ne bodo preklicali stavke pri Goodyear Tire & Rubber Co. v Akronu, ki traja že teden dni.

Na pozive, da nadaljevanje stavke ogroža vojno produkcijo, je predsednik unije C. V. Wheeler izjavil: "Jaz ne morem iti nazaj v Akron in priporočati našim članom, da se vrnejo na delo ob obstoječimi razmerami."

Armadne nabave mesa znižane za pomoč civilistom

WASHINGTON, 23. junija. — Vlada je danes podzvela korake, da se nabave mesa za armadno potrebo znatno znižajo, v prizadevanju za olajšanje živčnega položaja med civilnim prebivalstvom.

Kakor se poroča, so armadne oblasti izvršile inventarizacijo svojih mesnih zalog in prišle so do zaključka, da bodo lahko shajale, akoravno nabave za dobo prihodnjih 60 dni znižajo.

Ze poprej je vlada naznanila, da se bodo vse lend-lease pošiljave mesa med julijem in septembrom ustavile.

Predsednik Truman je v četrtek na konferenci s časnikiarji izjavil, da se bo položaj v zadevi mesa za civiliste v kratkem izboljšal, in kot je sedaj razvidno, je to izjavo podal, ker je bil dobil zagotovilo, da bo armada v stanu znižati svoje nabave.

KLUB "LJUBLJANA"

Jutri večer ob 8. uri se vrši seja kluba "Ljubljana" v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Članstvo je vabljeno, da se udeleži polnoštevno.

OBDELOVANJE VOJNIH POLJ

Neki francoski kmet je letos orat zemljo na svoji farmi, toda pustil je majhen prostor na sredini nedotaknjen, ker tam počiva neki britski vojak, ki je zgubil svoje življenje tekom prvih dneh invazije Normandije. Kot na tisoče drugih padlih vojakov, bo tudi truplo tega vojaka poživalo v temu začasnemu grobu.

Japonci morijo svoje ranjence na Filipinih

MANILA, 23. junija. — Glavni stan gen. MacArthurja je danes naznanil, da so ameriške čete v neki zapuščen japonski poljski bolnišnici našle trupla 120 Japoncev, ki so bili očitno z bajoneti pokončani od svojih lastnih ljudi, predno so bili prisiljeni k umiku.

Skoraj neverjetno odkritje je bilo napravljeno v japonski bolnišnici v Bayombongu, severno od Manile, toda ameriške čete so imele že poprej na rokah dokaz, da japonska komanda odreja brezobzirno moritev svojih ranjencev.

Zadnje odkritje so napravili ameriški vojaki 129. polka pod poveljstvom polk. John D. Fredericka iz Springfielda, Ill., ko so prišli v dvojce šolskih poslopij, ki so ju Japonci rabili za bolnišnice. Nekateri japonski ranjenci so bili v posteljah bajonetirani, večina pa je umrla za krogli, ki so jim bile poslanske skozi glavo.

Nov grob FELIX NOVINC

V soboto ob 10:53 zjutraj je preminil rojak in pionir Felix Novinc, star 77 let, stanujoč na 1921 Kewanee Ave. Doma je bil iz vasi Veliki Lipovec, fara Ajdovec pri Žužemberku na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 56 leti. Bil je član društva sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ, društva Collinwood Camp št. 119 W. O. W. in samostojnega društva Srca Marije (staro). Tukaj zapuša žalujočo soprogo Mary, rojeno Drensek, doma iz Budanje vasi pri Žužemberku, s katero sta pred nedavnim obhajala 55. obletnico zakonskega življenja; štiri sinove: Louisa, Josepha, Alberta in Anthony; štiri hčere: Mrs. Mary Hokavar, Mrs. Alice Segs, Mrs. Rose Pakish in Mrs. Anna Rossman, 14 vnukov in štiri pravnukice. Pogreb se bo vršil v sredo ob 8:45 uri zjutraj iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152 St., v cerkev sv. Kristine in nato na pokopališče sv. Pavla. Bodi pokojniku ohranjen blag spomin, preostali družini pa izrekan naša globoko sožalje!

O POGOJIH PREMIRJA Z ITALIJO

MILAN, 21. junija (O.N.A.). — Maršal Alexander je v neformalnem razgovoru z vašim poročevalcem dejal, da meni, da so razlogi, zakaj pogoj premirja z Italijo niso objavljeni, političnega, ne pa vojaškega značaja. Odkar je bilo premirje podpisano, je bilo že mnogo razburjenja radi njega. Mnogi krogi v Italiji so danes prepričani, da bodo pogoji premirja med drugim osedlali Italijo s Savojsko dinastijo, ter da bo moralo oditi 150.000 Italijanov na bojišča na Tihem oceanu. Dalje, da bodo morali ostati italijanski ujetniki na Angleškem in v Rusiji deset let kot suženjski delavci. Da ima Anglija pravico zasesti italijanska pristanišča za dobo 99 let. Da bodo Angleži zasedli nekatera italijanska mesta za dobo 25 let, ter da bodo ostale ita-

Svetovni čarter za zaščito miru je sestavljen; podpis dokumenta se bo vršil jutri

SAN FRANCISCO, 23. junija.—Konferenca 50 Združenih narodov je danes zaključila svoje delo na svetovnem čarterju, čigar cilj je, ustvariti iz držav, ki so strnile svoje sile v borbi proti Nemčiji, Italiji in Japonski, trajno organizacijo za zaščito svetovnega miru.

Novi svetovni čarter, ki vsebuje okrog 10.000 besed, bo formalno sprejet v ponedeljek na plenarni seji Združenih narodov, nakar bo takoj odposlan v prestolnice širom sveta, da ga vlade, ki so zastopane na konferenci, uradno potrdijo.

Podpis zgodovinskega čarterja od strani skoro 200 delegatov se bo vršil v torek par ur pred govorom predsednika Trumana, ki bo zborovanje Združenih narodov formalno zaključil.

Konferenca je zborovala devet tednov

Sprejem osnove za organiziranje mednarodnega miru predstavlja devet tednov trudapolnega dela od strani miroljubnih narodov sveta, ki so se drugič v teku ene generacije zavzeli, da ustvarijo ko-operativno mirovno organizacijo iz koalicije, katerega je bila poražena v vojni.

Poglavitni smoter svetovne organizacije je, vzdržanje miru in varnosti za vse narode.

Pred 25 leti so se zbrali svetovni državniki v Versailles, da izobčijo vojno iz družbe narodov. Njihov poizkus se je izjalovil, ker Liga narodov ni bila sposobna vsiliti svojih ciljev. To

RDEČE TOČKE NAJ BI BILE SAMO ZA MESO, SE PRIPOROČA

NEW YORK, 23. junija. — Governeri 13. severovzhodnih držav so danes objavili priporočilo, da naj bi se rdeče razijske točke rabile samo za kupovanje mesa, kar bi omogočilo, da bi civilno prebivalstvo dobilo svoj pošten delež.

V izjavi, katero so podali governerji, se dalje svetuje, da naj se OPA uradi brigajo samo za strogo vsiljevanje živilskih naredb, in da naj bi bila samo ena vladna agencija odgovorna za vse faze živčnega programa.

Izjava governerjev trdi, da je črni trg ponekod tako razširjen, da se 90 procentov vsega živeža razpečava nelegalno.

Usoden padec v tovarni

Skozi stekleno streho v tovarni Park Drop Forge Co. v Gordonu parku je včeraj padel 70 čevljev globoko na tla 28-letni električar Frank Susterice (Šušteršič?), ki je bil na mestu mrtev. Ponesrečeni delavec je stanoval na 1723 Superior Ave., in si je očitno pri padcu prebil lobanjo. Truplo je bilo odpeljano v okrajno mrtvašnico.

PLAČAJTE ASEMENT

Nocoj se bo pobiralo asesment društev, ki zbirajo v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Ilijanske kolonije obenem s Sicilijo in v Sardinijo za stalno podangleško kontrolo.

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

Chicago. — V Lafayetteu, Ind., je v petek umrla Anna Sedlak, stara 76 let, doma od Črnočmja na Dolenjskem in v Ameriki čez 60 let. Zapuša pet sinov, tri hčere, med njimi Mrs. Anno Miško iz Chicago, več vnukov in pravnukov. Pokopana je bila v Calumetu, Mich., kjer je živel skoraj ves čas razen zadnjih nekaj let.

Chicago. — Domov k svojim staršem je prišel na dopust s Pacifika Anton Zorc, ki služi Strica Sama pri mornarici. On je pastork Mattha Marentinčiča.

Chicago. — John Olip in njegova žena sta v torek, 19. junija praznovala 25-letnico zakonskega življenja. Istega dne se je poročil njun sin Johnny v Canal Zoni, kjer služi Strica Sama.

Leadville, Colo. — Dne 21. maja je v bolnišnici po ponesrečeni operaciji umrla Johana Yamnik, doma iz vasi Rapljevo, fara Struge. Zapuša poročeno hčer, sina (v vojni), brata, dve sestri in več drugih sorodnikov.

Duluth, Minn. — V bolnišnici St. Mary's je bil že dvakrat operiran Viktor Blazevich iz New Dulutha. — Iz iste bolnišnice se je po več kot mesecu dni vrnil domov k svoji družini Jakob Kump iz farmarske naselbine Rauch, Minn. — V Walleusu blizu Buhla je umrl Speero Smilnich, star 62 let, na Elyju pa Matt Marolt, star 56 let, in žena Franka Zaverla, stara 56 let.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$6.50
For Half Year — (Za pol leta)	3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	\$8.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

JUGOSLOVANSKA ARMADA

Naslednje članek je izšel v "Naši vojski," glasilo Jugoslovanske armade za Slovenijo, ko je bila borba za osvoboditev jugoslovanske zemlje izpod nazijskega okupatorja še v razmahu:

Troje je nad vse značilno za rast in razvoj naše jugoslovanske vojske.

Nastala je tako rekoč iz nič. Njeni borci so v prvih časih skoraj golih rok plenili sovražniku orožje. Majhne partizanske in diverzantske skupine—začetek njenega razvoja—niso ostale na svoji prvobitni stopnji. Odradi, grupe odredov, brigade, divizije, korpusi—tako je nova, višja razvojna stopnja sledila prejšnji. Vsaka je pomenila mejnik v razvoju naše vojske, mejnik, ob katerem smo lahko s ponosom ugotovili, da je naša vojska močnejša, bolj udarna, bolj prodorna.

Danes imamo regularno vojsko in njeno sedanjo razvojno stopnjo—Jugoslovansko armado. S tem je bil izvršen veliki reorganizacijski ukrep v razvoju naše slavne vojske iz partizanskih odredov v regularno armado. Naša vojska se bo seveda razvijala in izpopolnjevala še naprej, toda osnovni smoter svoje razvojne poti, svoj končno veljavni preras v pravo regularno armado—je že dosegla.

Če obstaja prva značilnost za rast in razvoj naše Jugoslovanske vojske ravno v tem, da se je razvila tako rekoč iz nič v regularno armado, tedaj obstaja njena druga značilnost brez dvoma v povezavi, v nerazdružljivi povezavi narodno osvobodilnih in ljudskih demokratičnih teženj. Vsak odkritosrčni udeleženec narodno osvobodilnega gibanja danes ve, da brez demokracije za naše ljudske množice ni in ne more biti naše narodne svobode. In prav na temelju te resnice se je razvijala, se je krepila in je vzdržala naša vojska. Prav iz te resnice so črpali moč najboljši sinovi naših narodov, ki so pohiteli kljub sovražnikovemu terorju in sovražnikovi premoči v njene edinice.

Jugoslovanska armada—najnovejša razvojna stopnja naše vojske—je hkrati velika zmaga za demokratično vsebino, za demokratični značaj naše vojske. Naša demokratična vojska, naša ljudska vojska, naša vojska kot naše jamstvo demokratičnih pridobitev narodno osvobodilnega boja je namreč postala in ostala edina, edina doma in v svetu poznana in priznana—jugoslovanska državna armada! Večjega udarca za vse tiste, ki bi želeli, da se kdaj koli in v kakršni koli obliki še povrne ono prekleto in osovraženo staro proti-ljudsko stanje pred aprilskim zlomom, si pač ne moremo misliti. Jugoslovanska državna vojska—pod Titovo komando! To je danes dejstvo, ki ga priznava ves svet. Kje ste sedaj vi, razni "gorski carji," "vojni ministri" begunskih vlad, vi plavogardisti, ki ste v svojem izdajalskem boju proti partizanom in na okupatorjevi strani trdili, da predstavljate—"jugoslovansko vojsko"? In kje ste vi belogardisti, ki ste verjeli svojim voditeljem, da se vam bo v zadnjem trenutku mogoče preleviti v "jugoslovanske vojske"? Z okupatorjem vred je obsojen Juda Iskarijot, demokratična in ljudska vojska partizanov pa je sprejela zadnje svečano potrdilo, da je ponosna, zmagoslavna—jugoslovanska državna vojska.

Tretja značilnost za rast in razvoj naše armade je v tem, da je razvila vse nacionalne sile naših junaških jugoslovanskih narodov—vsakega posebej in vseh skupaj, za isti veliki smoter. Rast in razvoj naše Jugoslovanske armade sta že od vsega začetka zrcalila temeljno načelo nove Jugoslavije, nerazdružljive povezanosti narodne enakopravnosti in bratstva ter enotnosti jugoslovanskih narodov.

Jugoslovanska armada predstavlja danes utelešenje nerazdružljive povezanosti, nerazdružljive enotnosti in bratstva—enakopravnih jugoslovanskih narodov. Ta armada ni armada, ki naj bi služila nadvladi enega naroda nad drugimi, kakor je bil to primer s staro jugoslovansko vojsko. Ta armada je prav toliko slovenska kakor je srbska, hrvaška, makedonska ali bosanska, ta armada je—prva in edina v zgodovini—jugoslovanska. Vsa slavna dediščina, vse svetle tradicije, vsi veliki smotri, vse velike zasluge in

DVOJE PISEM

Spodaj objavljamo v ponatis dveh pism iz Evrope. Prvo pismo je bilo poslano iz Kobarida na Goriškem. Pisal ga je Julius G. Sustarsic, ameriški vojak, svojim staršem, ki bivajo v Ridgewoodu, N. Y. Priobčeno je bilo v dnevniku "Glas Naroda" dne 8. junija. Julius G. Sustarsic ne more preživeti našega slovenskega ljudstva na Primorskem. Bil je ranjen 17. aprila v Bologni v Italiji in je dobil odlikovanje "Purple Heart." Svojim staršem je v pismu poslal vijolice, ki jih je sam natrgal v okolici Kobarida.

Drugo pismo je poslal štajerski Slovenec Zibert iz Chakunef sux Eheru v Franciji, kamor so ga bili z njegovo družino vred, Nemci siloma izselili z njegovega posestva. Pismo je bilo poslano sorodniku Franku Goriščku v Scofield, Utah, in je bilo ponatisnjeno v "Prosveti" z dne 8. junija. Iz vsebine je razvidno, kaj so morali naši slovenski ljudje pretrpeti pred Nemci na Spodnjem Štajerskem, katere kraje so hoteli naciji nasilno in hitro ponemčiti, zato so domače prebivalstvo enostavno izselili in na njih mesta naselili Nemci ali Kočevarje.

Obe pismi sta vsako po svoje zanimivi in bo vsebina istih nedvomno zanimala tudi naše čitatelje. Prizadeti naj nam torej oprostijo, da smo pismi ponatisnili brez izrecnega dovoljenja.

Pismo iz Kobarida se glasi:

"Dragi mi:

"Zelo prijetno mi je, da Vam morem pisati iz Slovenije in zelo me veseli, da Vam morem sporočiti, da je tukaj vse zelo dobro: ljudje so zelo dobro oblečeni, zelo čisti in imajo dovolj jesti. Tudi z veseljem povem, da ljudje boljše izgledajo in da so dekleta lepša. Vsi so zelo preseščeni, ko me slišijo jugoslovansko (slovensko) govoriti; in zelo dobro izhajam z njimi. Tako so srečni, ko vidijo Slovenca iz Amerike.

"Ker morem dobiti kavo, sladkor in drugi živilci, jim ga prinašam, kadar koli morem.

"Nastanjen sem v majhni vasi blizu Kobarida, po imenu Trčet. Vendar pa ljudje blizu Vidma, četudi govore neko slovensko narečje, žele ostati pod Italijo, —Slovinci, ki žive tukaj okoli in še dalje od Kobarida, pa žele biti združeni z Jugoslavijsko.

"Vsa Primorska je slovenska in vsi napisali so jugoslovanski. Mnogo Italijanov, ki so bili fašisti ali učitelji, je bilo ubitih. Pa to je bilo za nje predobro, kajti morali bi biti pečeni, ne pa samo ustreljeni.

"Ljudje na Primorskem in v Trstu žele v Jugoslavijsko. Ti ljudje ne morejo pozabiti, kaj so tam napravili fašisti, in je samo prav, da so sedaj združeni z Jugoslavijsko, kajti vsi so partizani. Vsakdo med njimi, od malih otrok do starih žensk, so se borili za svobodo. Samo ko bi jih Vi mogli videti—kako fin, pošten narod so. Navzlic vojni, so še vedno čisti, tako na telesu kot na duhu. Ves čas, odkar sem v Evropi, nisem videl takega naroda, ki je napravil toliko s tako malim. Bog je v resnici z njim.

"Sedaj še ne morem iti v Ljubljano, toda upam, da bom mogel kmalu. Od tam nameravam iti k stari mami. Tukaj je vse lepo in mirno. Za nič ni treba skrbeti.

"V Kobaridu sem imel prijatelje.

ne čase, ko sem obiskoval ljudi in z njimi govoril. V vsaki hiši, kjer sem se oglasil, so mi dali vina in kruha. Tukaj je mnogo črešnjev na trgu in stanejo samo 22 centov kila. Poleg lir, rabijo nov jugoslovanski denar.

"Mama in vsi ostali doma v Ameriki, od Vas želim, da pristanete zbirati obleko in živeže in pošljite meni. Sporočiti Vam želim tudi, da veste resnico o Titu. Nam so v Ameriki marsikaj pripovedovali o njem; pa je eden najboljših ljudi, ki jih kdaj moreš srečati. Močan v značaju, inteligenten, odkrit in miren. Narod hoče imeti federativno demokracijo, ne pa komunizem. Četudi so pa nekateri komunisti, so pri vsem tem dobri katoličani. Celo župnik je komunist.

"Četudi je tukaj okoli le malo mila, so ljudje pri vsem tem zelo čisti. Temu se kar ne morem naučiti. Še nikdar nisem videl tako čistih ljudi.

"Prosim, pišite mi takoj in stavite vprašanja in sporočite mi, kaj hočete vedeti.

Z iskrenim pozdravom,
"Julius."

Pismo rojaka Ziberta iz Francije se glasi: "Dragi France! Najprvo Te najlepše pozdravljam, kakor tudi Tvojo družino, in voščim vesele velikonočne praznike. Ne moreš si predstavljati, kakšna usoda je zadelala Slovence, katero so zakrivali Nemci. Pregnali so nas iz naših ljubih domov in iztirali v sužnost v tujino, v naše kraje pa so naselili Kočevarje in besarabske Nemce iz Rumunije. S seboj nismo smeli vzeti drugega razen malenkostne prtljage.

"Bilo je veliko solz in žalosti. Pustili smo zemljo, domačijo, živčje, konje, govedo, svinje, perutnino, orodje, na kratko: vse kar smo imeli! Na naši domačiji smo imeli tri lepe kobile, dve kravi, enega junca in telico, pet velikih prašičev, a morali smo pustiti vse tujemu sovražniku.

"Meseca aprila leta 1941 so Nemci in Italijani zavzeli Jugoslavijsko. Občina Sv. Križ je deloma spadala pod Italijo, nekaj vasi pa pod Nemčijo, dočim je šentjernejska občina prišla vsa pod Italijo. Kakor ti je znano, je Hrvaška ostala samostojna.

"Najprvo so izgnali izobražence, to je učitelje, duhovnike in druge. Nekaj so jih izgnali v Italijo, nekaj pa v Srbijo. Z nami, preprostim narodom, so nekaj časa bolj tajno postopali, samo zato, da smo delo nadaljevali in tisto leto (1941) je vse dobro obrodilo. Posebno grozde je bilo lepo in obilno. Pri nas smo skoraj vse grozde obrali in jaz sem prav prešel, ko je dne 21. oktobra prišla neka ženska in povedala, da so po Bizeljskem in Štajerskem Nemci s plakati naznanili, da se moramo vsi izseliti. Kaj takega nismo mogli verjeti, dne 22. oktobra pa je bilo tudi v naši vasi razglašeno, da se moramo izseliti s svojih dragih domačij.

"Ne moreš si misliti, France, kakšna velika žalost je zavladala med nami. Ta občina se je morala izseliti danes, druga jutri itd. Naša vas je prišla na vrsto 7. novembra. Z avtomobili so prišli tisti preklesti gestapovci in vaščane zapeljali v Rajhenburg, kjer so čakali dva dni, ko pa jih je bilo zadosti, so jih spravili na vlak in odpeljali v Nemčijo strdat v koncentracijsko taborišče.

"Prva izselitev Slovencev iz

tamkajšnjih krajev je bila novembra 1941, druga januarja 1942, tretja aprila 1942, četrta pa junija 1942. Nas so pgnali z domačije 15. junija. Poprej nam niso dali nobenega obvestila. Kakor po navadi, sem tudi tisto jutro zgodaj vstal, da dam klajo konjem in živini. Prav sem stopil iz hleva, ko se prikažejo vojaki in povedo, naj se takoj pripravim, da nas odpeljejo. Bile so bridke ure zame in za ženo z o s m i m i otroki. Najstarejša hčerka je bila tedaj stara 12 let, najmlajši sinček pa pet mesecev.

"Tudi nas so 17. junija odpeljali v Rajhenburg, od tam pa v Nemčijo v koncentracijsko taborišče. Dne 31. julija istega leta pa sem moral družino zapustiti in iti na delo v Kruppovo tovarno v Essen, ki je bilo oddaljeno okrog 300 kilometrov od družine. Tam sem delal do 4. avgusta 1944. Silno sem trpel. Bolje bi bilo, da bi nas bili vse tisto uro postrelili, predno so nas odpeljali. Neverjetno je, koliko gorja so nam ubogim Slovincem storili Nemci.

"Meseca avgusta 1943 je šla moja družina in nekaj drugih na komisijo. Tudi nas, ki smo bili v Essenu, so zahtevali, a vodstvo tovarne nas ni pustilo, da bi se odzvali komisiji. Dne 5. septembra pa nas je komisija zopet zahtevala. Odpeljali so nas skozi Lichtenberg na Poljsko. Prevzeli smo 2,100 kilometrov. Tam so nas silili, da se moramo podpisati, da postanemo Nemci, a mi smo se uprli in nismo hoteli pod nobenim pogojem pristati na njih zahteve. Leta 1944 pa so nekaj družin, med njimi tudi moje, poslali v Lotringen, delat na kmetije. Tovarna pa nas zopet ni pustila iti z družinami, zato smo kar pobegnili in šli za družinami.

"Za nas se je pričelo veliko trpljenje in so nas hudo pretepali, kajti delovodje so bili Nemci, kateri so spodrinili s teh mest Francoze. Jaz sem zaslužil na mesec 114 mark, hčerka 50, sinček pa 20. S to plačo nismo mogli živeti, a k sreči smo našli na nekaj usmiljenih ljudi, ki so nam vsaj malo pomagali. Kmalu zatem so tudi nemški preganjaci pobegnili in njih mesta so zavzeli Francozi; to je bilo namreč 1. septembra, ko se je pričela bližati ameriška armada.

"Veseli smo se, da bodo nas vsak čas osvobodili ameriški vojaki, toda so se ustavili kakih 15 kilometrov od našega kraja in se niso premaknili do 11. novembra. Tisto jutro pa so pričeli Nemci streljati, popoldne pa Američani, da se je vse treslo, a v mraku pa so se njihovi tanki prodrli v vas. K sreči sem se že tretji dan seznanil z dvema Slovincema, ameriškim vojakoma. Eden je bil oficir in je razumel slovenščino, dasiravno je ni govoril, dočim je drugi vojak prav lepo govoril. Oficir nas je fotografiral in dejal, da bo sliko poslal svojemu očetu, on pa tebi.

"Ne moreš si misliti, kako se počuti človek, ki se v takem položaju snide s Slovincem. Ta dva dobra in prijazna ameriško-slovenska vojaka nam še vedno stojita pred očmi. Bili smo skupaj teden dni.

"Srečni smo, da smo se končno rešili Nemcev. Medtem časom smo bili dva meseca v Parizu. Tam je dosti ameriških vojakov. France, morda je tam tudi kateri izmed tvojih sinov.

"Ako prejmeš to pismo, prosim, da mi odgovoriš. Končam in prejmi najlepše pozdrave od družine Zibert iz Rače vasi."

Ženska v angleškem športnem življenju

Razvoj športa kaže zmerom več znakov, da se širokim množicam polagoma najbolj priljublja one športne panoge, v katerih se lahko oba spola udeležujeta skupno.

Ta pojav je podoben spremembam, ki se opažajo tudi na ostalih poljih družabnega življenja. Ženska vse bolj z zavistjo opazuje vsa moška združenja, sestanke in družbe, kjer ne more biti navzoča sama. Ženska hoče imeti povsod dostop med moške; ta vpliv se zmerom večja, tako da so naprave, ki se zapirajo pred njo, že skoraj zapiseane koncu. Pokret za zmernost v vsem je v Angliji tako močan samo zaradi tega, ker poštena ženska po stari šegi ne sme obiskovati lokalov, ki so na slabem glasu. Angleški klubi, ki ne sprejemajo med člane tudi žensk, so zmerom redkejši, zato pa naraščajo klubi z mešanim članstvom. Restavracije in ostali lokali so se popolnoma spremenili, odkar jih obiskujejo dame iz najvišjih krogov. Godba, ples in lepa oprema, to so glavne vrline vseh teh prostorov, medtem ko skoraj ni več onih starih in neznanih lokalov, kjer so se zbirali samo prijatelji dobre pijače in jedi in niso spraševali, kakšna je vnanja oprema lokalov. Skoraj vzporedno se širi silničen pokret tudi v sportu.

Panoga, v kateri se ljudje obojega spola sestajajo najlažje in v največje, je tenis, ki je vedno bolj domač med najširšimi plastmi. Včasih je bilo igranje tenisa zaradi velikih stroškov za napravo igrišč pridržano le imovitejšim slojem; saj je stala naprava trdega igrišča, kjer so ljubitelji belega sporta lahko sukali rakete tudi ob mokrem vremenu, okoli 400 funtov sterlingov. Zato so igrali tenis samo ljudje, ki so imeli sami dovolj prostorne vrtove ali pa so se zbirali v posebnih klubih. Danes gradijo teniška igrišča obične in za majhno odškodnino lahko igra na njih vsakdo. Sicer pa je poskrbljeno, da se tudi ljudje, ki so v službah srednjih milijonov mest, v opoldanskem odmoru lahko vsaj malo pozabavajo s tenisom. Tako ima London sredi mesta krasne teniške prostore na bivšem pokopališču pri Sv. Botolfu, ki so ga spremenili v ogromen park. Velika trgovska podjetja so zgradila takšne prostore tudi na strehah.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Za čim češče stike med ljudmi obeh spolov nudi ugodno priliko tudi igranje golfa, ki pa stane žal še zmerom precej denarja. Golf v Angliji ni več — kakor drugod na celine — igra za prave ali vsaj dozdevne milijonarje, toda kljub vsemu še vselej predraga za široke množice (razen na Škotskem!). V londonskih predmestjih je sicer nekaj igrišč za golf, kjer lahko igrajo tudi manj premožni ljudje, toda v splošnem je treba plačevati še dovolj visoke članarine v posebnem klubu in imeti svoj avtomobil, ker sicer ni mogoče pravočasno prihajati na igre. Golf se širi prav razveselivo, kolikor ga ne izpodriva drugačna igra z žogo, za katero so nekatere občine že dogradile posebna igrišča. V tej igri je treba trdo žogo z loparjem udarjati proti steni in jo nato speljati. Ta igra je nekoliko podobna "Fivesu", pri katerem se žoga udarja z roko v rokavici in nato spet lovi vanjo.

Da je ženska v Angliji polagoma vstopila v športno življenje, se je prav to bolj opazilo zaradi tega, ker je živila do vojne precej sama zase in se ni nikjer pokazala javno. Šele med vojno so jo morali poklicati na pomoč, da je v raznih javnih službah zamenjala moške in tako dobila prvo zmoglost, da si je sama služila kruh. Avtobusi so ji olajšali svobodno gibanje, sport pa bo zdaj opravič še ostalo.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Se bolj naglo kot v mestih, pa napreduje razvoj tenisa na deželi, toda na škodo "cricketa". Seveda so to še bolj "potegnile" okoliščine, da se pri tenisu lahko družijo mladi ljudje obojega spola, da je treba za vsako igro prav za prav le malo fizičnega napora in da so ljudje na teniškem igrišču popolnoma neodvisni od velike gospode in domačega duhovnika, ki je imel pri "cricketu" glavno besedo. Pred leti so pričeli graditi tenišča tudi vzgojevališča za plemiške sinove. Sprva so jim marsikje ugovarjali, češ, da tenis, ki ga vsak igra sam zase, ni športna panoga, ki bi pomagala obvladati individualnost in vzgajala mladino v nesebičnem skupnem delu za moštvo ter disciplino. Ti ugovori pa so polagoma umolkneli in tenis je zdaj vsakemu Angležu tako potreben kot ples. Zena zahteva od moškega, da mora igrati tenis, moški pa se mora ravnati po tem. Zato je tenis v Angliji tudi neprisizana, tako zelo uspešna posredovalnica za sklepanje zakonov.

Kupujte vojne bonde!

Back the Attack!
BUY MORE THAN BEFORE

Wenski ameriški narodni svet

3935 W. 26th Street, Chicago 23, Ill.
 Najbliži (prvi) konvenciji SANS, ki se je vršila 2. in 3. sept. 1944
 članovi, so bili izvoljeni sledeči uradniki, gl. odborniki in člani šir-
 shora:

CASSTNI ČLANI:
 Predsednik: LOUIS ADAMIC, Milford, N. J.
 Podpredsednik: MARIE PRISLAND, 1034 Dillingham Avenue,
 Sheboygan, Wis.
 Član: DR. F. J. Kern, 6233 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

CLANI EKSEKUTIVE:
 Predsednik: ETEIN KRISTAN, 23 Beechtree St., Grand Haven, Mich.
 Podpredsednik: JANKO N. ROGELJ, 6208 Schade Ave., Cleveland 3, O.
 Podpredsednik: FRED A. VIDER, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago 23,
 Ill.

ČLANI EKSEKUTIVE:
 Predsednik: MIRKO G. KUHEL, 3935 W. 26th St., Chicago 23, Ill.
 Podpredsednik: VINCENT CAINKAR, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago 23, Ill.
 Član: JACOB ZUPAN, 1400 So. Lombard Ave., Berwyn, Ill.

ČLANI EKSEKUTIVE:
 Predsednik: MURJOVEC, 1840 W. 22nd Pl., Chicago 8, Ill.
 Podpredsednik: KRAPENC, 1636 W. 21st Pl., Cleveland 10, Ohio.
 Član: KUHSHAN, 6409 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
 Član: NOVAK, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
 Član: ZAITZ, 2301 So. Lawndale Ave., Chicago 23, Ill.

NADZORNI ODBOR:
 Predsednik: ZELENIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Podpredsednik: ZAKRAJSEK, 7603 Cornelia Ave., Cleveland 3, Ohio.
 Član: ZAVERTNIK, 309 Tenafly Rd., Englewood, N. J.

SIRSI ODBOR:
 Predsednik: DEBEVC, 1930 So. 15th St., Sheboygan, Wis.
 Podpredsednik: F. DURN, 15605 Waterloo Rd., Cleveland 10, Ohio.
 Član: ERJAVEC, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.
 Član: GERZEL, 334 Erie Ave., W. Alkippa, Pa.
 Član: HORZEN, Route No. 4, Princeton, Ill.
 Član: JERSIN, 4676 Washington St., Denver, Colo.
 Član: KEBE, 223-57th St., Pittsburgh 1, Pa.
 Član: KLUNE, 604-3rd St., N. W., Chisholm, Minn.
 Član: KUSAR, 1936 So. Kenilworth Ave., Berwyn, Ill.
 Član: KRANZ, 17338 Hawthorne Ave., Detroit 3, Mich.
 Član: KVARTICH, 411 Station St., Bridgeville, Pa.
 Član: POLLOCK, 24465 Lakeland Blvd., Noble, Ohio.
 Član: MUTZ, 364 Menahan St., Brooklyn, N. Y.
 Član: SIMICH, 1091 Addison Rd., Cleveland 3, Ohio.
 Član: SPECK, 4658 Rosa Ave., St. Louis 16, Mo.
 Član: STROJ, 1040 N. Holmes Ave., Indianapolis, Ind.
 Član: STONICH, 1634 Cedar St., Pueblo, Colo.
 Član: VIDRICH, 706 Forest Ave., Johnstown, Pa.
 Član: ZBASNIK, A. F. U. Bldg., Ely, Minn.
 Član: ZORC, 1045 Wadsworth Ave., No. Chicago, Ill.

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihteršič

(Nadaljevanje)
 "Rožamarija, kaj delaš tu?"
 "Ej, čudno. Po navdahnjenju? Prav zdaj?"
 "Saj sem vendar zgodbo v tvojih nocojšnjih sanjah znala, Harro."
 "Nežno in tako samosvoje se smehlja. Harro se vrže v svoj naslanjač in se začne smejati.
 "Povej mi jo zdaj! Toda če v njej ne bo labodje device, bom presenečen."
 "Labodje device?"
 "To je pravljica s severa o kraljevih hčerah, ki imajo labodjo obleko in ki lahko letajo po zraku. Ali ne poznaš slike Burnea Jonesa, na kateri se spuste labodje device na jezero in odvzamejo svojo obleko? Če kdo najde obleko in jim jo vzame, so ujetje in ne morejo več zleteti nazaj. Toda kdor ima labodjo obleko, jo mora sežgati, kajti drugače jo kraljeva hči nekega dne najde, in čeprav je svojemu možu darovala otroke, mora vendar uiti. In ko se obleče v svojo obleko, je spet devica. In mož nima več pravice do nje in lahko gleda za njo v višnjevo nebo."
 "Zdaj pa ne vem, ali boš zadovoljen, Harro."
 In Rožamarija pripoveduje:
 "Bil je Brauneški, vitez v železnem oklepu in z bojno čelado. Jezdil je po zelenem, zelenem gozdu. Na svojem ščitu je imel rdeč križ, kajti bil je na poti k svetemu grobu in zaobljubil se je, da ga bo pomagal rešiti. Njegovi možje so jezili za njim in sopenje njihovih konj, zvenenje njihovih oklepov se je čulo skozi gozd, da so ptice odletele z vej, da je onemela njihova pesem. Tedaj je Brauneški videl, da je zavila s poti zelena steza, in čisto ob vhodu je stala visoka, žareča lilija, kakršnih še nikoli ni videl.
 "Odjezdil je na to stezo, ker ga je vabila, in mislil si je, da se bo že spet vrnil na široko pot. Podkve njegovega konja so se ugrezale brez glasu v visoko, mehko travo, metulji so letali pred njim, in bukove veje so se sklanjale kakor zelena vrata. Tedaj je zaslišal od daleč čudežno zvenenje, kakor bi pel neznani ptič, potem se mu je zazdelo, da se nekaj smeje. Ta smeh je bil kakor nežen, bisern žarek. Jezdil je globlje, čedalje globlje in globlje v zelenem, zelenem gozdu. Zelena vrata so se odprla in prišel je na travnik, na katerem se je dvigal visok, skalnat zid. Na travniku je bilo vse polno belih zvezdic, višnjevih spominčic, in na skalnati steni je šumel potok. Imel je tri kotanje, drugo nad drugo. Voda je padala iz njih, iz bronaste in kamenito. In na robu spodnje kotanje je sedela vila..."
 "V sivi obleki z visečimi kitami?"
 "O, ne, Harro, res ne. Kakor bel mrak, kadar zdrobi svojo sivo zeleno steno popka. Iz njenih zlatih las je bil spleten plašč in svetil se je v soncu."
 "O, nebo!" je vzkliknil Harro. "To je bilo v zgodnjem srednjem veku in vila je bila poganek. Kakor nežen mak, ki ima višnjeve žile. Nebo! Nebo!"
 "Tedaj je skočil vitez s konja, in vila je zgrabila svoje zlate lase na prsih. Nad njima je čepel drozg in v vodnjaku je odmevalo, njegov železni oklep je žarel in iz vseh glasov je stkal vodnjak svojo pesem čudežnega ptičja. Tedaj je vitez položil orožje na zeleno polje travnika in se vrgel na kolena pred vilo. Ona pa se je nagnila k studentu.

"Zdi se mi, da poznam zgodbo, Harro."
 "Ej, čudno. Po navdahnjenju? Prav zdaj?"
 "Saj sem vendar zgodbo v tvojih nocojšnjih sanjah znala, Harro."
 "Nežno in tako samosvoje se smehlja. Harro se vrže v svoj naslanjač in se začne smejati.
 "Povej mi jo zdaj! Toda če v njej ne bo labodje device, bom presenečen."
 "Labodje device?"
 "To je pravljica s severa o kraljevih hčerah, ki imajo labodjo obleko in ki lahko letajo po zraku. Ali ne poznaš slike Burnea Jonesa, na kateri se spuste labodje device na jezero in odvzamejo svojo obleko? Če kdo najde obleko in jim jo vzame, so ujetje in ne morejo več zleteti nazaj. Toda kdor ima labodjo obleko, jo mora sežgati, kajti drugače jo kraljeva hči nekega dne najde, in čeprav je svojemu možu darovala otroke, mora vendar uiti. In ko se obleče v svojo obleko, je spet devica. In mož nima več pravice do nje in lahko gleda za njo v višnjevo nebo."
 "Zdaj pa ne vem, ali boš zadovoljen, Harro."
 In Rožamarija pripoveduje:
 "Bil je Brauneški, vitez v železnem oklepu in z bojno čelado. Jezdil je po zelenem, zelenem gozdu. Na svojem ščitu je imel rdeč križ, kajti bil je na poti k svetemu grobu in zaobljubil se je, da ga bo pomagal rešiti. Njegovi možje so jezili za njim in sopenje njihovih konj, zvenenje njihovih oklepov se je čulo skozi gozd, da so ptice odletele z vej, da je onemela njihova pesem. Tedaj je Brauneški videl, da je zavila s poti zelena steza, in čisto ob vhodu je stala visoka, žareča lilija, kakršnih še nikoli ni videl.
 "Odjezdil je na to stezo, ker ga je vabila, in mislil si je, da se bo že spet vrnil na široko pot. Podkve njegovega konja so se ugrezale brez glasu v visoko, mehko travo, metulji so letali pred njim, in bukove veje so se sklanjale kakor zelena vrata. Tedaj je zaslišal od daleč čudežno zvenenje, kakor bi pel neznani ptič, potem se mu je zazdelo, da se nekaj smeje. Ta smeh je bil kakor nežen, bisern žarek. Jezdil je globlje, čedalje globlje in globlje v zelenem, zelenem gozdu. Zelena vrata so se odprla in prišel je na travnik, na katerem se je dvigal visok, skalnat zid. Na travniku je bilo vse polno belih zvezdic, višnjevih spominčic, in na skalnati steni je šumel potok. Imel je tri kotanje, drugo nad drugo. Voda je padala iz njih, iz bronaste in kamenito. In na robu spodnje kotanje je sedela vila..."
 "V sivi obleki z visečimi kitami?"
 "O, ne, Harro, res ne. Kakor bel mrak, kadar zdrobi svojo sivo zeleno steno popka. Iz njenih zlatih las je bil spleten plašč in svetil se je v soncu."
 "O, nebo!" je vzkliknil Harro. "To je bilo v zgodnjem srednjem veku in vila je bila poganek. Kakor nežen mak, ki ima višnjeve žile. Nebo! Nebo!"
 "Tedaj je skočil vitez s konja, in vila je zgrabila svoje zlate lase na prsih. Nad njima je čepel drozg in v vodnjaku je odmevalo, njegov železni oklep je žarel in iz vseh glasov je stkal vodnjak svojo pesem čudežnega ptičja. Tedaj je vitez položil orožje na zeleno polje travnika in se vrgel na kolena pred vilo. Ona pa se je nagnila k studentu.

imel rdeč križ, kajti bil je na poti k svetemu grobu in zaobljubil se je, da ga bo pomagal rešiti. Njegovi možje so jezili za njim in sopenje njihovih konj, zvenenje njihovih oklepov se je čulo skozi gozd, da so ptice odletele z vej, da je onemela njihova pesem. Tedaj je Brauneški videl, da je zavila s poti zelena steza, in čisto ob vhodu je stala visoka, žareča lilija, kakršnih še nikoli ni videl.
 "Odjezdil je na to stezo, ker ga je vabila, in mislil si je, da se bo že spet vrnil na široko pot. Podkve njegovega konja so se ugrezale brez glasu v visoko, mehko travo, metulji so letali pred njim, in bukove veje so se sklanjale kakor zelena vrata. Tedaj je zaslišal od daleč čudežno zvenenje, kakor bi pel neznani ptič, potem se mu je zazdelo, da se nekaj smeje. Ta smeh je bil kakor nežen, bisern žarek. Jezdil je globlje, čedalje globlje in globlje v zelenem, zelenem gozdu. Zelena vrata so se odprla in prišel je na travnik, na katerem se je dvigal visok, skalnat zid. Na travniku je bilo vse polno belih zvezdic, višnjevih spominčic, in na skalnati steni je šumel potok. Imel je tri kotanje, drugo nad drugo. Voda je padala iz njih, iz bronaste in kamenito. In na robu spodnje kotanje je sedela vila..."
 "V sivi obleki z visečimi kitami?"
 "O, ne, Harro, res ne. Kakor bel mrak, kadar zdrobi svojo sivo zeleno steno popka. Iz njenih zlatih las je bil spleten plašč in svetil se je v soncu."
 "O, nebo!" je vzkliknil Harro. "To je bilo v zgodnjem srednjem veku in vila je bila poganek. Kakor nežen mak, ki ima višnjeve žile. Nebo! Nebo!"
 "Tedaj je skočil vitez s konja, in vila je zgrabila svoje zlate lase na prsih. Nad njima je čepel drozg in v vodnjaku je odmevalo, njegov železni oklep je žarel in iz vseh glasov je stkal vodnjak svojo pesem čudežnega ptičja. Tedaj je vitez položil orožje na zeleno polje travnika in se vrgel na kolena pred vilo. Ona pa se je nagnila k studentu.

"V deželi, odkoder je ona prišla, solza sploh ni. Ni mu znala vsega povedati in prijati megle z močnimi besedami, ni je znala razgnati, kajti le malo besed je znala in še zmerom je po vsej pravici nosila svoje ime. In mislila si je: 'Nisem takšna kakor človeške žene in dekleta, zato se je njegova duša obrnila od mene. In če bi podnevi lahko jokala kakor druge žene, bi morda pozabil, da sem druge vrste.' Toda Brauneški je sedel v svoji čumnatosti, ki je gledala daleč čez višnjevo nebo, kjer so hodili ljudje in odkoder je prinašal poletni zrak daljnj glasove. In zraven njega je ležal njegov ščit, na katerem je žarel križ. Dan in noč je stal rdeči križ čez njegovo dušo, in ki ga je izdal zaradi ženske. In vendar se ni mogel od nje ločiti, kajti ljubil jo je. In da bi pustil vilo samo v svetu, o katerem ni prav nič vedela in razumela, tega ni mogel. In nekoč se je zgodilo, da je šinil sončni žarek skozi ključavnico v njegovo temno dvorano.
 "Padel je na rdeči križ, da ga je lahko videla ona, če je stala pred njim. Tedaj si je mislila, da je to čar, ki ju loči, hudobni čar. Če bi ga razbila, bi bil spet njen.
 "In nekoč je bosa prihitela v dvorano, ko je spal, in v rokah je imela majhno kladivo; hotela je odbiti okras s ščita in ga zdrobiti. Mesec je svetil višnjevo. Čuk je sedel v oknu in gledal v dvorano s okroglimi, rumenimi očmi, in prhutal s perutnicami. Toda ko je zazvenel prvi udarec, tako jasno in kovinsko, tedaj se je zdrnil Brauneški, ki je spal poleg. Slišala je, kako je v sanjah stokal in govoril, sklonila se je čezenj in prisluhnila njegovim sanjskim besedam. In on je rekel: 'V moje srce se je vžgal rdeči križ, v moje srce.' Tedaj je vedela, da ne bo nič ko-

Ideal Four Poster Tank Bed

A discarded gasoline tank serves as a four poster, for Marine S/Sgt. Albert J. Magley of Maplewood, N. J., who is attached to the "Death Battalion" on Okinawa. This bed has decided advantages over "fox hole" for sleeping comfort, but still does not come up to the bed that Sergeant Magley left behind when he joined the marine corps. He is still thinking of sending new bed home as souvenir.

AMERICAN HEROES

WITH THE CREW OF A TANK DESTROYER HELD UP BY WITHERING ENEMY FIRE AT VILLA COCCETTA, CAPT. WILLIAM W. GALT OF GREAT FALLS, MONT., JUMPED IN AND DIRECTED AN ATTACK ON A 77-MM ANTITANK GUN. ADVANCING FULLY EXPOSED, HE DISCHARGED A MACHINE GUN AND THREW HAND GRENADES UNTIL THE ENEMY BECAME DISORGANIZED. HE DIED FROM A SHELL BURST, AND WAS AWARDED THE MEDAL OF HONOR POSTHUMOUSLY. THE LEAST THAT WE CAN DO IS TO BUY AND HOLD WAR BONDS.

ločiti, kajti ljubil jo je. In da bi pustil vilo samo v svetu, o katerem ni prav nič vedela in razumela, tega ni mogel. In nekoč se je zgodilo, da je šinil sončni žarek skozi ključavnico v njegovo temno dvorano.
 "Padel je na rdeči križ, da ga je lahko videla ona, če je stala pred njim. Tedaj si je mislila, da je to čar, ki ju loči, hudobni čar. Če bi ga razbila, bi bil spet njen.
 "In nekoč je bosa prihitela v dvorano, ko je spal, in v rokah je imela majhno kladivo; hotela je odbiti okras s ščita in ga zdrobiti. Mesec je svetil višnjevo. Čuk je sedel v oknu in gledal v dvorano s okroglimi, rumenimi očmi, in prhutal s perutnicami. Toda ko je zazvenel prvi udarec, tako jasno in kovinsko, tedaj se je zdrnil Brauneški, ki je spal poleg. Slišala je, kako je v sanjah stokal in govoril, sklonila se je čezenj in prisluhnila njegovim sanjskim besedam. In on je rekel: 'V moje srce se je vžgal rdeči križ, v moje srce.' Tedaj je vedela, da ne bo nič ko-

ločiti, kajti ljubil jo je. In da bi pustil vilo samo v svetu, o katerem ni prav nič vedela in razumela, tega ni mogel. In nekoč se je zgodilo, da je šinil sončni žarek skozi ključavnico v njegovo temno dvorano.
 "Padel je na rdeči križ, da ga je lahko videla ona, če je stala pred njim. Tedaj si je mislila, da je to čar, ki ju loči, hudobni čar. Če bi ga razbila, bi bil spet njen.
 "In nekoč je bosa prihitela v dvorano, ko je spal, in v rokah je imela majhno kladivo; hotela je odbiti okras s ščita in ga zdrobiti. Mesec je svetil višnjevo. Čuk je sedel v oknu in gledal v dvorano s okroglimi, rumenimi očmi, in prhutal s perutnicami. Toda ko je zazvenel prvi udarec, tako jasno in kovinsko, tedaj se je zdrnil Brauneški, ki je spal poleg. Slišala je, kako je v sanjah stokal in govoril, sklonila se je čezenj in prisluhnila njegovim sanjskim besedam. In on je rekel: 'V moje srce se je vžgal rdeči križ, v moje srce.' Tedaj je vedela, da ne bo nič ko-

Usable Souvenir

Just in from Europe and on his way to camp before being granted a furlough, Cpl. Joseph C. Dannelly of Ehrhardt, S. C., poses proudly with the unusual-looking bicycle he bought in England. It is fitted with automobile steering wheel.

ristilo, če bo odstranila okras s ščita, saj je bilo isto znamenje tudi v njegovem srcu.
 "Sklonila se je čezenj in ga poljubila, in tedaj so ji prišle prve solze v budnosti. In odpela je svoj pas, spustila na tla težko žametno obleko, ki jo je nosila kot vitezova žena, zdrsnila iz svojega platna in razpetla svoje zlate lase. Potem je šla k oknu. Čuk je zavreščal. Kmalu se je začulo šumenje peroti v zraku, sove in čuki so prihajali v črnih tropih. Rumene oči so se jim svetile kakor mahjne zlate krogle in kakor veter so udarjale peroti ob zidovje. In ko je videla, da jih je bilo dovolj, je vrgla svojo svileno odejo na ptice in odšla skozi okno.
 "Na krilih so jo ptice odnesle v noč in njeni lasje so plapolali za njo. Drobne nočne ptice in metulji so jo obdali s perutnicami. Trikrat je letela okoli brauneškega gradu in rekla: 'Ti ostaneš, če bo vse okoli razvalina, in hvaležna sem ti, ker si mi dal solze. In če bom prišla z njimi pred nebasa in pokazala svoje okovane bisere, mi bo vratar nebeška vrata odprl. Zdaj sem tih hvaležna. In glej sam, da poti ne izgubiš.'

(Dalje prihodnjič)

DRUGA IZDAJA
ENGLISH - SLOVENE DICTIONARY
 (Angleško-slovenski besednjak)
 Naročite pri:
ENAKOPRAVNOSTI
 6231 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
 CENA \$5.00

ZAVAROVALNINO
 proti
 ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.
 preskrbi
Janko N. Rogelj
 6208 SCHADE AVE.
 Pokličite:
 ENdicott 0718

IF YOU could fire those mighty ack-ack guns, you'd give 'em **BOTH BARRELS!**

... and that's just what you can do in this mighty 7th War Loan

Buy TWICE as many bonds!

Up to this time last year there had been two war loans. This year, the 7th War Loan must raise almost as much as two loans last year. That's why you are asked: Buy twice as many Bonds in this mighty 7th War Loan!

F. S. FINŽGARJEVI ZBRANI SPISI

I, Sama

(Nadaljevanje)

"Kdo je to rekel? Na dan z njim! Povej ime, Markovec! Povej! Jaz ga tožim in Smrekar ga toži, na veliki pečat ga toživa, da zve, kaj se pravi obrekovati!"

"I, kdo je rekel? Kaj bi se je zil, Jok! Sam veš, da se je tako križem govorilo. Drži jih za jezik, če moreš."

"Od danes zanaprej vsakega! Gosposka je govorila in sodila."

"Ne jezi se in povej, kako je sodila!"

"Po pravici!"

Jok je segel spet po žganju. Roka se mu je tresla, v obraz je bil čezdalje bolj zaripel.

"Po pravici je sodila gosposka, in sicer takole: Sodnik me je vprašal: 'Ali vam je dal pismo?' 'Da, ja, kar nisem dobila!'"

"Kam ste oddali tisto pismo?" "Kamor je bilo napisano!" "Ni res," se je vmešala Strniška. "Jaz ga nisem dobila!"

Nato sem žensko tako pogledal, da jo je kar treslo, in sem govoril: 'Pol ure sem te čakal, pol ure, in te ni bilo. Nato sem pobral oklešček, ga naslonil na vrata, da te opozori, češ, nekaj pomeni. In pismo sem vtekel za vrata, kakor sem gotovo že desetkrat poprej. Če ga nisi dobila, kaj mi mar. Govori, ali ni bilo okleščka pri vratih?' Govori in priseži!"

Ko bi bili videli, kako so jo spreletale harve!

"Res, tisto je pa res," je menala. "Večkrat je tako naredil, večkrat, in tudi oklešček je slo nel to pot na vratih, res je."

"In sedaj govori, ali sem meštel v tvojo izgubo ali v tvojo dobiček? Ha?"

"Nič ne rečem, ne morem! Po pravici povem: za pet tisoč si privel Smrekarja!"

"Za pet tisoč," se je začudil sodnik in si zapisal.

"No torej! Ali sem potemtalem falot, gospod sodnik?"

"Ali bi vi prisegli na vse to?"

"Nič ne prisegajmo," je silila Strniška. "Kar je, je. Bog ve, kdo je ukradel prav to pismo."

"Prisego," je zahteval Taljanov advokat.

Opomini glede racijoniranja

Meso, sir, maslo, konzervirane ribe in mleko

Rdeče znamke V-2 do Z-2 so veljavne vsaka za 10 pointov.

Procesirana jedila

Modre znamke D-1 do H-1 so veljavne vsaka za 10 pointov.

Sladkor

Sladkorna znamka št. 36 za 5 funtov sladkorja je veljavna do 31. avgusta.

Kurilno olje

Znamke št. 1, 2, 3, 4 in 5, so sedaj veljavne, vsaka za 10 galonov.

Čevlji

Znamke št. 1, 2 in 3 z zrakovplovom v knjižici št. 3 so veljavne do preklica.

Gasolin

Znamka A-15 je veljavna za štiri galone gasolina do 21. junija. Znamke B-6, B-7, C-6 in C-7 so veljavne vsaka za pet galonov gasolina za nedoločen čas. Na licu vsakega kupona mora biti napisano ime države in licenčna številka. Pri prošnji za dodatno količino gasolina je treba navesti rekord prevoženih milj.

Tajerji

Inspekcija tajerjev ni zahtevana razen pri zaprositvi za nove tajerje. Na vozilih za komercialne svrhe je obvezna inspekcija tajerjev vsakih šest mesecev ali ko se prevozi 5,000 milj, katero je pač prvo.

tarjevo listino in vpiro mož je prešel denar.

"To spravim jaz in izročim gosposki!"

Možje so nemo prikimali in se nato potrti razšli.

Smrekar je šel z listino v svojo sobo in se zaklenil. Nato jo je skrbno odprl in pregledal predale, kjer je Jok shranjeval umazane listke in zaznamke raznih kupčij. Ko je odprl zadnji, s posebno zapono zaprt predaleček, je potegnil iz njega posvaljkano pismo, še zapečateno. Smrekarju se je roka tako tresla, da mu je pismo zdrknilo na mizo. In od tam so pogledale nanj črke, ki jih je dobro poznal. Smrekarju je ginila kri z lic, srce mu je strašno ključalo, razmazane črke so se začele premikati, širile so roke kakor pošasti in dvigale proti njemu zavijene kremplje. — Iz veže, kjer je ob mrtvecu stala služinčad, se je čula zmešana govoričica. Nekdo se je odurno zakrohotal. Smrekar je zgrabil pismo in ga zmečkal v dlani ter se z izbuljenimi očmi ozrl proti vratom in čakal, kdaj se odpro in vstopi krohotajoča se pošast. Hotel je vstati. Ko je premaknil stol, se je tako prestrašil ropota, da je obsedel, stiskajoč pismo v dlani, in strmel na zaklenjena vrata.

Nekdo je potrkal.

"Stefan!"

Zena ga je klicala.

"Pusti me!" je zavpil osorno.

Koraki so se tiho oddaljili od vrat.

Kakor bi ga klic žene potegnili iz brezna, je začutil hipomavno moč. Sunkoma je planil kvišku, vrgel pismo iz roke proti peči.

"Preklete pismo!" je zasikal in gledal na dlan, kakor bi ga skelela od opekline. Nato se je naglo sklonil za pismom, odprl vrata pri peči in ga zalučil na ogenj.

Papir se je skrivil, počrnel, nato je švignil iz njega plamen in v nekaj trenutkih je bilo pismo sivkast pepel, ki je trepetal na žerjavi. Toda še na pepelu so se svetile črke in režale vanj, kakor krivda, vžgana v njegovo vest.

Smrekar je naložil v peč drv, zaloputnil vrata in se upokoničil. Skoz špranje pri peči je začela krvava luč. Vlažno poleto je cvileč zasikalo. Kakor vzdih trpeče duše...

Takrat je pri fari zazvonilo mrliču — — —

XXIII.

Tisti večer po mešetarjevem žalostnem pogrebu je prišel Brest v šolo.

Odkar se je Alena preselila v Minkino sobo, je Brest pogosto zahajal k njej na čaj, katerega so pili skupno z Maro. Toda Maro ni imela zavezanih oči in je zato hitro ugenila, da je nepotrebnost priča ob Aleni in Ivanu. Ni ljubila Bresta, toda ženska gizdavost jo je razdražila, da jo

je pekla tuja ljubezen. Zato se je umikala Aleni, in če se ni, jo je mučila z nagajivim pikanjem.

Ko je tistega večera Brest potrkal na vrata, se takoj ni odzval nihče. Ko je potrkal drugič, je slišal glas:

"Prosim za trenutek potrpljenja!"

Alena je sedela v temi.

Ko je prižgala luč, je prišla k vratom in odprla.

Brest ji je pogledal v oči in se prestrašil.

"Zakaj jokaš?" je vprašal mehko in jo prijel za roko.

"Saj ne jokam!"

Alena se ga ni upala pogledati v lice. Ko je povsila oči, je Brest videl, kako so trepalnice pordele od solz.

"Ne taji!" jo je prosil rahlo in izpustil njeno roko, ki je bila kakor mrtva in mrzla v njegovi.

"Kdo te je žalil? Povej mi!"

"Ah, Ivan," je začela Alena in iskala robca, ker so ji silile zopet solze v oko. "Ivan, ti ne smeš zahajati sem. Ljudje so tako čudni!"

"Ah, ljudje! Spet isto! Kolikokrat sva že govorila o tem. Kaj me briga ljudstvo! Samo nič vredno, zato je tako. Bodi močna —"

"Ne govore samo ljudje. Tudi Minka mi je danes pisala in me odločno svarila."

"Pred kom te je svarila!"

"Pred teboj!"

"A, reci ji, lepa hvala za tako skrb! Kaj se meni ta eksaltirana, napol prismojena demagogika briga zame? Naj se briga za bolne krave in za tiste razcapane bukovške otroke! To je še preneumno!"

Brest je začel hoditi ježno po sobi. Alena se je borila.

Naenkrat je planilo iz nje.

"Ne, Ivan, ali si hud ali nisi, tako o Minki ne boš govoril. Ona je izvrstna in tako vrla,

(Nadaljevanje)

da je tako govorjenje grdo. Jaz jo čislam in ljubim!"

Ivan se je okrenil, obstal za vrati, pomolčal, kakor bi zbiral misli. Zdela se mu je, da bi bilo najbolje, če bi pritisnil kljuko in odšel. Toda ko je gledal Aleno objokano, ki je s silno silo spregovorila besedo v obrambo prijateljice, ga je prevzelo, da se je ponižal, stopil k Aleni, ji poljubil roko in prosil:

"Ne zameri! Razburil sem se, ne govoriva o tem!"

Alena mu je ponudila stol in sedla na nasprotno stran mize. Nervozno je zvijala robec in gledala na pisano verižico, ki se je vila v vijoličastih vijugicah krog roba rute.

"Ah, ta šola! Za šolo so značajji, kakor je Minka. Vsi moji vzori so se razblinili in čezdalje bolj spoznavam, da sem in bom prav srednje vrste učiteljica, če ne kar slaba. Ne vem, zakaj sem tako razdražljiva, tako razmišljena pri pouku."

(Nadaljevanje)

1945

1. julija, nedelja. — Piknik pevkega zbora "Slovan" na vrtu Slovenskega društvenega doma, na Recher Ave.

8. julija, nedelja. — "Slovenski dan" na prostorih Slovenskega društvenega doma, na Recher Ave., prireja Centralni odbor organizacij za pomoč Jugoslaviji.

15. julija, nedelja. — Piknik društva "Nanos" št. 264 S. N. P. J. na prostorih Doma zapadnih Slovencev, — 6818 Denison Ave.

Pošten moški

želi dobiti opremljeno sobo s hrano, če mogoče, in garažo če je na razpolago. Naslov naj se pusti v uradu Enakopravnosti.

Naprodaj je ledenica

ki drži 50 do 75 funtov ledu; ima stranska vrata. V dobrem stanju in po zmerni ceni. Za naslov se poizve v uradu Enakopravnosti.

Daite vaš fornec

ščistiti sedaj. Boljša postrežba in boljše delo. Fornec in dimnik sčističen po "vacuumu."

\$4 do \$6

National Heating Co.

Postrežba širom mesta

FAirmount 6516

Not even the iceman's domain is safe from the assaults of advancing womanhood. Here is Mrs. Ada Mansell of Pittsburgh, Pa.

Icewoman Is Here

St. Louis Girl Sets Mail Record

Little Rose Marie Chostner, eight, of St. Louis, is surrounded with a part of the 8,000 pieces of mail sent her in just one week after she wrote in to Smiling Ed McConnell asking for at least one birthday card for her birthday.

SEZNAM

S KOM MORETE POMAGATI K ZMAGI

MASCOBE IN MASTNI ODPADKI

Prodajte vašemu mesarju

KOVINSKI ODPADKI

Povprašajte v vaši mestni dvorani

SHRANITE STARE CASOPISE

Pokličite PR. 6100 za odpremo

KOSITERNE SKATLJICE

— Operite jih

— Strite jih

— Shranite jih

— Oddajte jih

na pristojna mesta za pobiranje

Fobiranje v Clevelandu:

na vzhodni strani:

prvo nedeljo v mesecu;

na zapadni strani:

tretjo nedeljo v mesecu

Za delavce

Za delavce

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ŽENSKE ZA HIŠNE SLUŽABNICE

ZA POSLOVJA V DOWNTOWN

ZA VES DAN ALI DELNI ČAS

Polni čas šest večerov v tednu od 5.10 pop. do 1.40 zj.

Stalno delo—Zahteva se izkaz državljanstva—Zglasite se

Employment Office, 700 Prospect Ave., soba 901

od 8. zj. do 5. pop. dnevno razven ob nedeljah

The Ohio Bell Telephone Co.

AKO VI IŠČETE

POVOJNO DELO

in ste kvalificirani kot

Crane Men

Millwright

Millwright pomočnik

Corefitters

Coremakers

Core Assemblers

zglasite se pri

MR. KAPLISH

pri

ALLYNE RYAN

FOUNDRY CO.

E. 91st St. & Aetna Rd.

Mali oglasi

NOVA IZDAJA

Angleško-slovenski

besednjak

(English-Slovene

Dictionary)

Sestavlil Dr. F. J. Kern

Cena \$5.00

Dobi se v uradu

ENAKOPRAVNOSTI

6231 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

B. J. RADIO SERVICE

1363 E. 45 St. HE. 3028

Prvovrstna popravila na vseh

vrst radio aparatih

OGLAŠAJTE V

"ENAKOPRAVNOSTI"

THE MIGHTY

7th

WAR LOAN

Behind Your Bonds

Lies the Might of America

ORANGES AND GRAPEFRUIT

Florida's great variety of products

help to keep the people of this and

other nations vigorous. Fifty million

boxes of oranges and grapefruit, its

best known products, valued at 68

million dollars, come annually from

the state's 33,000 groves. More than

500 million dollars is invested in

this business. This business employs 110,

000 men and contributes to the full

payment of War Bonds through the

resources it adds to the nation.

U. S. Treasury Department

IŠČE SE ŽENSKE

za sortiranje obleke za pošiljke

v Evropo. Lahko delo po 75c na

Trans-Ocean Packing Co.

1192 E. 40 St. — EX 3717

ŽENSKE

ZA ČIŠČENJE URADO

od 10. zv. do 6. zj.

Dobra plača od ure

Katero zanima, naj se

zglasi na

Employment Office

Marquette Metal Products

1145 Galewood Dr., od

St. Clair Ave.

Tovarniški delavci

PRESS HANDS

MACHINE OPERATORS

GALVANIZERS

Delavci za splošna

tovarniška dela

Dobra plača od ure in

overtime

J & L Steel Barrel Co.

8806 Crane Ave.

En blok južno od Union

SNAŽILKE — Stalno delo

od 11:30 zv. do 6. zj.

HIPPODROME THEATRE

720 Euclid Avenue

Zglasite se samo popoldne

gledališču

Moški in ženske

ZA TOVARNISKO DELO

ŽENSKE

ASSEMBLERS—

INSPEKTORICE

SOLDERERS—

PUNCH PRESS

OPERATORICE

MOŠKI

SET-UP (AUTOMATIC)

STOCK ROOM POMOČNI

INSPEKTORJI

TOOL MAKERS

TOOL CRIB ATTENDANT

LATHE DELAVCI

BRAZERS

SHIPPERS